

Nr 259.

Av herr **Ljunggren**, angående begränsning av tiden för kamrarnas sammanträden.

Det är en ofta känd olägenhet, att riksdagen så till vida saknar fixa sammanträdestider, att ingen tid är på förhand bestämd för avbrott i förhandlingarna och icke heller någon tid, inom vilken ett kvällsplenum skall avslutas. Inom utskotten har en praxis utbildat sig, varigenom en lunchrast på tämligen regelbunden tid inträder. Det borde icke vara omöjligt att införa någon liknande praxis även för plenisammanträdena.

Icke utan fog har det länge klagats över den oregelbundenhet, med vilken riksdagsmännen bevista kamrarnas sammanträden. En av orsakerna härtill är helt visst de stundom orimligt utdragna sessionerna och särskilt nattplena. Under hänvisning till den närmare utveckling av ämnet, som en motionär i första kammaren vid årets riksdag givit, tillåter jag mig därför vördsamt föreslå, att kammaren måtte för sin del besluta följande tillägg till § 1 i de reglementariska föreskrifterna för riksdagen:

Sammanträdena böra, så vitt möjligt, så anordnas, att regelbundet avbrott i förhandlingarna inträder efter tre, högst fyra timmars session. Kvällsplenum må icke utsträckas längre än till kl. 12 midnatt.

Stockholm den 22 jan. 1925.

Elof Ljunggren.